

דברי

הכפר

תבא נא, החדשה.
תפנקנו מעט
תרפאנו מעט
תראנו את התחלת הדרך
אל האור.

אבגה.

שנת מורא ומתיחות
שנת מועקה ומבוכה
שנת השמנה באדמה
שנה שאין לה סוף
תמה.

6.9.74

מחזור והמרסס של ג'ורג' הצליחו לעצור את האש ממש ליד העצים. כמה עצים נחרכו ורוח מערבית עזרה להעביר את האש לשטח הקוצים מתחת למשק. מי שלא שמר על האש, צפה מן הרכס על הלהבות. למחרת התקבל מכתב תודה מזולו על שעזרנו להציל את עדר הפרות שלו, שנחשק בשטח.

עם התחלת שנת הלימודים התנסו מורה (בינתיים חלקי) לצוות "עמק החולה". אריה ו. התחיל ללמד באגף לאגרו-מכניקה. שיהיה בהצלחה! בודאי יקבל עצות דידקטיות טובות מן האשה.

צולד ברק המסלף בשטח האלקטרוניקה אחולי החלמה שלוחים לג'ים, המבלה את השבועות האחרונים בין בי"ח צפת וחדר החולים. אנחנו זקוקים לך.

שעלמה שחיה על צד ה"ה"י בעפולה גם לפייקי, שבצע צניחה בלתי מתוכננת מגג המפעל, וסובל למרבה המזל "רק" משבר ברגל ופגיעה בגב, הבראה מהירה.

בהשתתפות מצה לעמך ביצירת צורה לקביה סיכומים בשטחים שונים לרגל ראש-השנה שחברים שונים הבטיחו לכתוב ולא הספיקו: לפניכם עשרה ימי חשובה - חנצלו אותם לכתיבה ונדפים את דבריכם בגליון הבא.

ולסיום:-- העורכות הנוכחיות של "דברי הכפר" סיימו שלוש שנים (!) של עריכת העלון, ומרגישות שהגיע עת חילוף משמרות. כל מי שמעוניין לקחת על עצמו את התפקיד, יפנה למזכיר(ה) בהקדם.

דו"ח א/מ
מפגשים
מ"ח
10/9/74
מכאן

"נולד לנו תינוק - נשמה לחיינו ביום" היה כתוב בלוו המודעות, וכולם התבוננו היטב בחברות המחגלות וחשבנו שמא חסרה אחת? התברר שזאת דרכו של עובדי "החולה" לבטא את רגשותיהם כלפי הקספת החדשה שהגיעה זה עתה לענף. באמת התכנסנו כולם ברחבה, שחו בירה והתפעלו מן היצור החדש.

בכלל היה זה שבוע של ארוחים אצל הענפים אולי מפני שמקרבם הניחם הנראים ויפתחות ההתפייסות כתעורר אצל הבריות! על-כל-פנים, ערב אחד התאספנו ליד הברכה לאכילת כבש על גחלים, פיתה, חומס וכל הכרוך בזה, כשאנשי הצאן מנצחים על הזלילה. גו, איזה ענף בחור עכשיו?

ממרוקים הגיעה הידיעה ששמוליק שלנו עומד להתחתן השבוע עם גרייה שלו. כולנו מצטערים שלא נוכל להשתתף בשמחה, אבל שולחים להם ברכות חמות בשם החברה. עם זאת נקווה שלא ירחק היום שבו נראה אותם שוב בינינו.

בשקט ובצנעה מתפתחת הפעילות הספורטיבית אצלנו. חוג קראטה פועל כבר כמה שבועות בהדרכת יואב (הכועמד), קיימים חוגים לכדורעף, ויש כוונה להקים קבוצת כדורגל - לבנות! יצאו גם חוג של חברות ותיקות התאסף יום-יום בביתה ושוחה עד ל-40 בריכות.

לא יאומן כי יספרו! - כיתות ז'-ח', "חרמון", החליטו להיות עצמאיים. לא ללכת בעקבות הגדולים מהם, אלא להנהיג דפוסי חיים משלהם. במה המדובר? בתיקים, כמובן. כשמגיע האוטובוס מביה"ס ומשתפכת החבריה ונעה בריצה קלה לכיוון חדר האוכל, חראו כל ילד מ"חרמון" מחזיק את התיק, ובלי להשליכו לכל עבר, מניח אותו במלתחה. תבואו על הברכה, "הרמונים", והמשיכו בדרך זו!

13.9.74

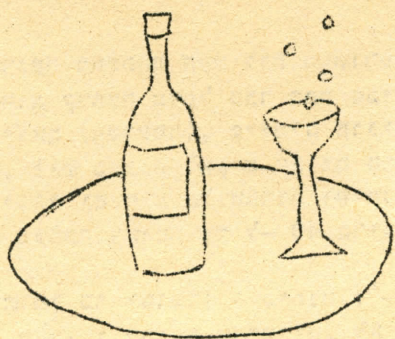
באחד הימים נהדרו חברים בשעה 5.00 בערב לשמע הכרזה ברמקול (מלבד אלה בצד המקרבי של המשק שלא שמעו, אבל זה ספור אחר) "טרפה במשק! טרפה במשק! חברים מתבקשים לגשת לרובתה". חור ומן קצר התאסף מספר רב של חברים, נערים וזמנים וירדו עם הציוד לכבות את האש. בעזרת מכבה-אש

מצל טוב !ימי הולדתימי נישואין

6/9	-	רג' י וג' יסון פרלסון
11/9	-	רות וג' ורג' נאי
13/9	-	ג' בט וקולין פרימוסט
15/9	-	גילה ומקס מדר

6/9	-	קלמן לחוביץ
		באעם שייך
7/9	-	מרגלית סמברג
7/9	-	שרי שובל
		עפרה סיבה
		יוצית גליק
8/9	-	חביתה טינגזיכט
9/9	-	מוסי המאירי
10/9	-	יהודית ויטהם
		דוד דיבון
11/9	-	יוהנה פוטש
		עידית פורסט
12/9	-	הנרי שפרובג
14/9	-	נאור מסר
15/9	-	שחר כץ
16/9	-	שמואל חצור
		גרייס צרום
18/9	-	עודד אבידור
		אנדריאה לוי
19/9	-	אילנה רוז

 *
 *
 *
 * שוש וגרשי מזמינים את החברים *
 * ביום א' 15/9 בערב (היום שבו *
 * בערכת מסיבת הכלולות של שמוליק *
 * וגרייס בארה"ב) לשתות לחי *
 * הזוג הצעיר *
 * (ראה ימה נשמע") *
 *
 *

בייבר לבין עצמנו.....מחשבות: סוף שנת תשל"ד

שנה קשה היתה זו שמתקרבת לסיומה. צלקות חדשות הופיעו בפני האומה;
 קוי עצב חדשים נחרטו סביב לעיניים והפיות. העט מבכה את בניו,
 הבנים מביטים אל המקומות הריקים בשורות וזוכרים תנועה, חיוך,
 בדיחה..... קשותאם לשם מסוים. שנה עצובה הייתה תשל"ד. אבל היו
 הרבה שנים עצובות בתולדות העם היהודי.

הקשבתי הערב להרצאת פרופסור ישעיהו ליבוביץ ברדיו. כמה
 מדבריו השמיעו צליל אמת באזני. הוא אמר בין היתר: "לא בגלל
 אבטישמיות קיימת מדינת ישראל אלא מפני שישנם יהודים שאומרים
 שנמאס להם שגויים ישלטו עליהם..... אין האדם חייב ולא כלום
 למדינה. הוא חייב לאלוהים, לפי ההשקפה הדתית, ולהברו. לפי

(מחשבות: סוף שבת תשל"ד - המשך)

ההשקפה האתאיסטית. אבל כמו שפועל זקוק לכלי עבודה שלו המבטיח לו קיום ופרנסה ומוכן להאבק עם זה שבא לגנוב אותו, כן מתייחס האזרח למדינתו. המדינה כערך בפני עצמו היה בסיס הפשיזם.... אין סיכוי להדברות עם הערבים כיום. אם ברה"מ וארה"ב רצו לכפות שלום באזורנו היו מסוגלות לעשות זאת."

בתשובה לשאלות הקהל אמר:

"איזה מדינה בטוחה בעתידה מלבד סין, אולי ארצות-הברית ומאד בספק ברית-המועצות? אין לנו פחות תקווה לעתיד בטוח מפולין או יוגוסלביה.... כל הקרובות שהיו בעשרים ושש השנים של קיום המדינה לא היו לשוא בעיני כי אני מחייב את קיום מדינת ישראל.... מי שרוצה חיים בטוחים שיסע לקובה או אוסטרליה. האחרים שרוצים מדינה יהודית יישארו כאן...."

האזנתי לטכס קבלת הפנים ליצחק רבין שטודר מושיגטון. בשיא האומה האדירה ביותר בעולם מכבד את ראש ממשלתה של אחת המדינות הקטנות ביותר בעולם. גם בשביל זה כדאי שתהיה מדינה.

כדאי שבחשב במפתח השנה החדשה מי אבחר, מה אבחר, ומה יהיה

תוכן חייבו.

אריק.

פרפראות לראש השנה

ראשי-שנה של אומות העולם

בימי קדם היו ראשי-השנים של אומות העולם קשורים בעונות השנה השונות. עמים שונים קבעו את ראש-השנה שלהם בתקופות שנה שונות:

* הבבלים והפרסים הגבו את ראש-השנה באביב, כאשר הסבע מתעורר לתחיה (השווה: "החודש הראשון, הוא חודש האביב").

* המצרים קבעו את ראש-השנה בקיץ, עם התחלת גאות הנילוס.

* הרומאים חגגו את ראש-השנה שלהם בעיצומו של החורף (בדומה לראש-השנה האזרחית).

* הכנענים קבעו את ראש-השנה עם סיום הקיץ וראשית הסתיו (בדומה לראש-השנה שלנו).

* המוסלמים חוגגים את ראש-השנה שלהם בראשון לחודש מוחרם, כיוון שהחדשים המוסלמים נקבעים על-פי הירח (בלי שנה מעוברת), ראש-השנה "נווד" מעונה לעונה.

* החבשים חוגגים את ראש-השנה הקופטי בספטמבר (סמוך לראש-השנה היהודי).

מנהגי אכילה של ראש השנה

חג ראש השנה מצטיין במנהגי אכילה מיוחדים. רב המנהגים האלה הם סמליים, ויש להם סיבה ומטרה.
בני רב העדות נוהגים לטבול פרוסת לחם בדבש. אוכלים את פרוסת הלחם המתוקה ואומרים: "יהי רצון שתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה". כן עושים גם בתפוח טבול בדבש. לעצמת זאת בזהרים שלא לאכול שום דבר חמוץ, אפילו לא לימון.

בראש השנה מרבנים לאכל דגים, ואומרים: "יהי רצון שנפרה ונרבה כדגים". וכאשר אוכלים ראש של דג אומרים: "יהי רצון שנהיה לראש ולא לזנב".

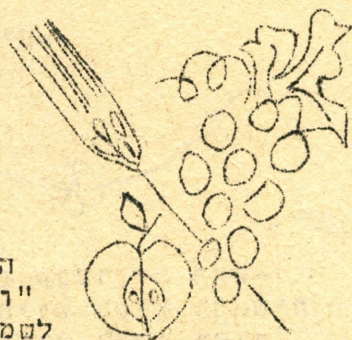
יש האוכלים דמונים ואומרים: "יהי רצון שנהיה מלאים מצוות כרמון". לפי דברי רבותינו יש ברמון תרי"ג (613) גרעינים וזהו גם מספר המצוות שבתורה. את הגזר ומאכלים אחרים חותכים בראש השנה בצורת עיגולים, כדי שתהיה השנה עגולה ושלמה.

מאכלים מיוחדים נהוגים גם בחג הסוכות. ידועים ביחוד ה"קרפלך" של עדות האשכנזים וחותם אוכלים ביום ההטעמא-הבא.

דרגות של שמחה

הגי ישראל בניתבו לשבתון, לשמחה ולהודיה. הציווי "כל מלאכת עבודה לא תעשו" מוחלט ומתייחס לכל המועדים. לא כן השמחה. השמחה יש לה מובנים ודירוגים שונים בהתאם לכל חג ותכנון.

רוב הדגשי השמחה בחג לכי המקרא הינם של עובד האדמה, על קציר ועל אסיף, על מים ועל יבול בבחינת "ושמחת בכל הטוב". ואף-על-פי שניתנו בדרך-כלל "מועדים לשמחה", הנים וזמנים לששון", אין דומה שמחה לריעותה. לא הרי שמחת בית השואבה כשמחה בשמחת-תורה ולא הרי שתיהן בדומה משכנס אדר. לכל אחת מובן ומשמעות משלה. ניתן גם להסיק, ששמחת החג היהודית מסויגת בדרך-כלל ויש להגדירה יותר כמחווה חגיגית מרוממת, כרגש התעלות של יום-טוב ולא כעליצות של פורקן, כי על כן השמחה היהודית מהולה כובד ראש ואף קורטוב מהתנוגה.

אם כך ביחס לכלל המועדים, אשר לראש השנה לא כל שכן. לא כדוגמת חמיו, בידונים בחגים הגשמיים, התפראות והפירות, אחד-אחד לפי עובות השנה. ואילו בחג ראש השנה "כל באי עולמנו עוברין לפניו כבני מרון".

(מתתיהו שלם)

"תקער בחודש שופר". בחודש - חדש

הקדוש ברוך הוא אם שפרתם מעשיכם לפני

הקדוש ברוך הוא אם שפלותם מעט כפי רצונם
אף אני עומד, מכסא דין ויושב על כסא רחמים
ומרחם אתכם והופך לכם מדת הדין למדת הרחמים (פסיקתא דרב כהנא).

החורפש תם וכולנו שבים לספסל הלימודים. רצינו רק להודות
בשורות אלו לאותם אנשים אשר בתור כה רבות מעצמם ומזמנם למען
נצליח. ועם הנפגעים הסליחה.

ת ר ג ד ה
==

לאלה ששיחפו איתנו פערלה
לאלה שעזרו בכל ההמולה
למבטלות במטבח הגדול
ולאקרוס מעל הכל.

תורה למצילה ולבהג המשאית
ולכבוד הסדרן ברים כרסית
תורה מיוחדת למדריכי החוגים
שדחטן אומנות בילדיו הרבים

תורה לאלה שדחפו רחיסטו
ולאה שביסר ולא תמיד יכלו
לאלה שחשבו שהם הכל יודעים
ולא מעט הכשילו בכך אחרים

תורה גם למורסדות
תורה לבטחון
תורה גם לסובלים שלא באו לרסון
ואם באמת שבתכם הופרעה?
אז לא בורא זה רק פעם בשנה.

ומעל הכל מעל הכל
תודה לחמודים שכה יכלו לסבול
הייתם בהדרים באמת היה כדאי
ואם לכם הפריעו קבלו זאת ודאי.

היה ממש תענוג איתכם בעבודה
ותודה תודה על טיפוח הפעולה
ואם בטבה הבאה בתראה???
אזי בקורה לשיבורי באה.

ובכן, להתראות ושבת לימודים פוריה ומוצלחת, *אנני האלפרטי*

[illegible]

מכתב שהגיע למזכירות

לריני שלום רב.

עברה שנה מאז שריקי ואני עזבנו את הקיבוץ, כמה פעמים מאז ישבתי והתחלתי לכתוב לך, אבל הדברים תמיד יצאו מלאכותיים, לא כפי שרציתי שיצאו, אז המכתב לא נשלח.

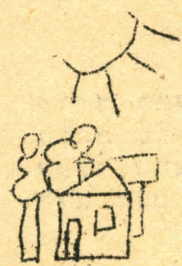
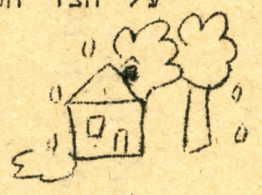
אבל מתישהו מוכרחים לכתוב, כדי שאנשים ידעו שלא סתם עזבתי וזהו, והקיבוץ לא חשוב יותר ולא יקר. להיפך - הוא בעשה יקר הרבה יותר מרחוק. פתאום ראיתי שהמון המון אנשים חיים בצורה נחרת לגמרי, כל אחד לעצמו והכסף הוא זה שאומר את המלה האחרונה, וכשאין כסף - אין מה לאכול, והיה טוב לדעת שיש מקום כמו הקבוץ שבו אנשים מחלקים ביניהם את מה שיש להם.

הקבוץ יקר וחשוב, אבל בשבילי הדבר שריקי ואני רוצים לעשות יקר יותר, ובגלל זה עזבתי. אנחנו רוצים לקנות חלקת אדמה קטנה ביערות הגשם בצפון מזרח אוסטרליה. לבנות בית קטן שיתאים לסובב אותו, לגדל כמה ירקות וכמה תרנגולות ולחיות בפשטות בתוך הטבע ועם הטבע. להיות חופשיים מהעולם הגדול והמהיר שמסביב.

ובינתיים אנחנו עדיין חלק מהעולם הגדול והמהיר, אנחנו גרים בדירה קטנה בדרווין, והולכים לעבוד כל יום כדי לחסוך מספיק כסף לקבוצת האדמה והחומרים לבית. יקח לנו כמה שנים לחסוך מספיק כסף - שבתיים ארלי שלוש.

זהו מה שאנחנו עושים ומתכננים לעשות - חשבתי שאלולי יעבין את החברים, ושבנו בורה מקווים שהכל יסתדר שם בבית וב ישראל הרחוקה על הצד הטוב ביותר.

להת
רותי.

ומכתב נוסף שהגיע ממעלות

23.8.74

למזכירות קיבוץ כפר-הנשיא שלום רב!

חזרנו הביתה שמחים ומאושרים ועתה אנו רוצים להודות לכם על האירוח הנאה שבו זכינו אצלכם. בטוחים אנו שמפגש זה תרם לשני הצדדים, הן לילדי מעלות שלמדו להכיר את הקיבוץ, והן לילדים שלמדו להכיר את ילדי מעלות. ושוב תודה לכל החברים והילדים ולכל הגורמים שטיפלו בנו בשעת שהותנו אצלכם.

בשמה תמיד לארחכם במעלות

"גרעין עודד"

וילדי כתה ו'

הרי לפניכם חלק ממכתב שהגיע השבוע מאוסטרליה:
באשר לנו - החיים אינם מלאים בעליות וירידות חזקות כל כך כמו בארץ, אך מדי פעם "נחקלים" בדברים מעניינים.

למשל - לפני שבוע היתה לנו (לי למעשה יותר מלטוני) הזדמנות לראות בפעם הראשונה כיצד נערכת בר-מצוה בבית כנסת "ליברלי" כאן במלבורן. בר-המצוה קרא את רוב התפילות באנגלית (בכלל התפילות רובן באנגלית וחלק קטן בעברית). קשה מאד להתרגל לעובדה זו, כי זה נשמע זר, כמעט דת זרה. עובדה זו לא מוצאת חן בעיני כלל, אבל כאשר מסבירים לנו זאת כאן - שאם לא היה שומר כזה הרי לא היו הולכים כלל לבית הכנסת, מכיוון שאינם מבינים את התפילות וזה אינו מדבר ללבם כאשר ה"טקס" כולו בעברית. אני מבינה אותם, דבר שמנחם קצת, אבל כפי שאמרתי התרגשה מוזרה, כמו גויים בגולה. אינני יכולה להמנע אישית מתחושה של צביעות מצד האנשים בקהילה, אבל זו הרגשה שאני חשה לפעמים ואינני יכולה להוכיח ע- כמה היא מבוססת. על כל פנים הרב בבית הכנסת שבו החנהל טקס הבר מצוה ושאליו אנו הולכים לפעמים, הוא אדם נחמד, מעניין, ועשיר בידע וחכמת חיים. אנו הולכים לבית הכנסת בעקר בימי ששי. הרב מסיים את טקס התפילות לקבלת השבת. נאום או אולי שיחה חד-צדדית בנושא מחדשות העולם שמחקר להפסדה של אותו שבוע. השיחות חמיד מעניינות בפרט בהקשר בין הנעשה בעולם כיום ובין מה שנכתב לפני מאות שנים כשהדבר היחיד המשותף הוא לוח זמנים שווה. הנאום שהכין לבר המצוה היה יפה מאד ומורגש שהשקיע מחשבה רבה בה. על כל פנים זהו נסיון מעניין וטוב לבר המצוה וגם לנו. טוב בכלל לראות איך מחנהלים החיים בקהילה.

כנושא אחר-דבר מעניין שהיה לנו - הוזמנו ע"י בחורה אחת (ג'נט גרעין האוסטרלים לפני 3 שנים) לבקר בפגישת הגרעין שלהם שנערכה לא במועדון הבונים אלא ב"בית הגרעין" שגרים בו חברי הגרעין כ-6 במספר אשר נקראים "גרעין בית". הגרעין כולו החליט לשכור בית שבו יכולים ליצור מקום לעשיית מה שהם רוצים ולהרגיש "כמו בבית". הבית ישן וזקוק לשיפוץ, כך שחברי הגרעין יכולים לבוא ולעבוד "בבית הגרעין" ולהרגיש שזה חלק שלהם, למרות שאינם גרים בבית באופן מעשי. רעיון זה מצא חן בעינינו אפילו רק מהעובדה שישנם די הרבה חברה מהקבוצה שגרים יחד, כי החיים בקבוצה קטנה הם לדעתי יפים מאד והם בסיס לחיים אישיים עם חברים ולהסתגלות לדברים שלא יודעים עליהם עד שנחקלים בהם עקב חיים בשותפות. אין לי צורך לספר כל זאת אך אני מאושרת לדעת עד כמה ספגתי מהחיים הקבוצתיים במשך מגיל צעיר, ועד כמה זה תורם להתפתחות האישית. זה דבר שאני נוכחת בו יותר ויותר ככל ששהותנו כאן יותר ארוכה. אני מקווה שזמן שהותנו לא יהיה ארוך מדי, כי אני מודה שאפשר להסחף בחיי היום יום ולשכוח את עיקר המטרה, אך הגעגועים חזקים וזהו בהחלט לא מקומנו כאן.

באותה פגישה עם האוסטרלים היה לנו תענוג לחזות בסרטונים מהמשק. זו היתה הפחעה נעימה, מה גם שהיינו בין ה"כוכבים" בדבר עבודתנו, טוני החליף את עבודתו ממפעל שעבד בו עד כה. מאכזב לדעת שהנהלת אותו מפעל שכולה יהודית יכולה ליצור שם רע כל כך. המנהלים אחרי הכסף ומנסים להשיגו בדרכים מלוכלכות. והצרה שהאנשים הללו נוחנים שם רע ליהודים כאן.

אני עדיין עובדת בגן ילדים שהתחלתי בו לפני שנה. עבודה זו מוצאת חן בעיני יותר ויותר. עולם הילדים הוא עולם בפני עצמו, כמו שאריק ביטא זאת בדברי הכפר בצורה כל כך יפה כאשר ציין שמכל תקופות החיים הילדות היא היפה ביותר. הילדים מסוגלים ליצור דברים שמפתיעים ומקסימים אותי. כל עוד אפשר למצא רעיונות חדשים בשבילם לעיתים, העבודות יפות, אם כי לא אצל כולם. הקבוצה בגן מורכבת מילדים מלאומים שונים (כמו יוון, איטליה, יפן וגרמניה) וזה מוסיף עניין לקבוצה ולעבודה.

טוני מבסוט יותר במקום עבודתו החדש כשרטט, מאחר שרכש נסיון בנושא משנים קודמות ומקום העבודה הוא מפעל קטן ומעניין.

אנחנו ממשיכים לטייל לעתים, אם כי החורף בעיצומו, גשמים ורוחות חזקות "מבקרים" חכורות מאד ונוחנים לנו להרגיש כמה הקיץ נהדר.

הרבה ד"ש משולי וטוני.

א ר כ ר ה ס י ב ת

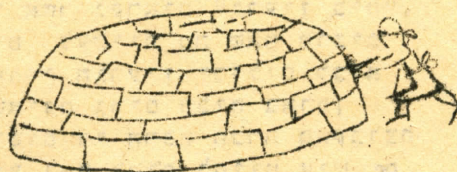
ברצוני להעלות על הביר כמה מחשבות שהעסיקו אותי בזמן האחרון ולשתף בהרהורים אלה את הצבור כלו - כי למעשה כלבו שותפים לזה. הכוונה היא למראה החיצוני של אזור בתי הילדים שלנו.

הזמן לי לא מזמן לבקר במשק צרעה ובלי שהתכוונתי לבקר בבתי הילדים - עברתי על ידם: כלם עם משטחי בטון, דשאים, בוי ומתקנים. מרגש שיש מי שדואג, עושה ושומר. (אגב, צרעה הוא משק בגילבו עם אוכלוסיה צעירה מעט מאתנו ומספר ילדים גדול יותר. מצב כלכלי - משקי דומה ללנו).

אין צורך כאן לפרט איך נראה אזור בתי הילדים אצלנו. כל מי שלא היה שם בזמן האחרון - שיקום ויתרשם.

ומותר לי להעיר שלא בכל אשם השכפ"ץ למרות שלא מעט בזק בגרט ולא מעט פסלות בשארה.

אבי מרגישה שזאת תעודת עבדות של כלבו שלא השכלנו לדאוג לסביבה מחובת בקרב ילדינו. ואיך נחנך ילד שידאג לסביבתו ושיהיה לו יחס לבוי - כשקרבנו כן זה בראה?

גם אי אפשר לבא בטענות למטפלות: סוף סוף הן לא בולדוזרים ואין להן הכלים לבצוע עבודות אלה. כאן המשק חייב להחליט: בשפר את הצורה החיצונית של כל אזור בתי הילדים עם כל מה שדרוש, כולל סתימת תעלות בטחון ישנות (שהן מטורד בריאותי ובטחוני גם יחד) כולל משטחי בטון, יישור השטח והבאת אדמה בוספת במקומות שצריך, וכמובן מדרכות חדשות או תקון הקיימות.

ולמה כותבת אבי את הדברים האלה כאן בעלון שלנו ודוקא עכשיו? קדם כל אבי רוצה קצת לעורר את דעת הקהל ושישמעו גם אלה שעוסקים בבעיות הפיזבסיות שלנו ואלה שמטפלים בבעיות עבודה, כי חוששת אבי שאין לעבין הזה כתובת. ביסיתי להזיז משהוא אך בין ועדת ישוב, בין עובדי הבוי ובין ועדות החבור - אבדתי. לאף אחד אין זמן, אין עובדים ובעיקר אין תקציב. וכך נפקיר את זה לעוד שנה ועוד...

אנו עומדים לפני תכנית השקעות, אך אין מוסד או ענף או ועדה שיכולים להקציב את הסכום הדרוש מתוך תקציבו. הבה נחליט כאן שהמשק, כלבו, נשקיע בטובה הבאה את הסכום הנחוץ ואת כוחות העבודה לבצוע עבודות אלה.

ולבסוף, - מדובר בעולם כלו ורבה על איכות החיים. אבי הייתי אומרת שסביבתנו של האדם היא חלון ראווה לרמת התרבות שלו.

בְּיָנֵינוּ לְבִין עֲצָמָנוּ...

שני ספרים

מכל מיני סיבות הספקתי לקרוא רק שני ספרים בזמן האחרון: אחד עברי ואחד גרמני (בתרגומו האנגלי). שניהם מותחים בקורת על החברה הקיימת אבל בו בזמן שהספר הגרמני - "קצה של משימה" מאת הינריך בול (End of a Mission - Heinrich Boll) - מצטיין בגישה אנושית, בהנמדה ובאמונה בבני אדם טוטים, מתבלט הספר בעברית "לא שם זין" מאת דן בן אמוץ - בטענה עצמית ובגניבת דעת ארסית.

על ספרו של בן אמוץ לא הייתי מוציא אגורה שחלקה אם כי כל מחבר, ואילו כל הורה, חייב לקרוא אותו כדי לדעת איך האויב מבפנים קובה את העבר.

אני ממליץ לקרוא את הספר הגרמני כי הוא מתאר ספורים של אנשים שותפים לשריפת כלי רכבם של הצבא הגרמני (הזמן הוא עכשיו). הם באסורים ובשפטים ותוך כדי המשפט הקצר מתגלה עולם מלא דמויות אמיתיות.

לו רציתי למצא חן בעיני בני התשחורת הייתי כותב ספר בעגה שלהם, זורע בו קללות פה ושם, מתאר מפגש אגדתי בינו לביצה (בלי מלים ובעזרת קטבוע) ומצייר את ההורים כדבילים כרוכים. כך עושה הסופר שטורשיו הספרותיים הם בימי הסלמ"ח ושעתובאי אחד תארו כ"המתבגר הזקן ביותר בארץ ישראל". אמנם בהקדמה נכתב שרוב תוכנו של הספר בלקה מראיונות ומכתבות עתון ורק מעט שיין לסופר, אך אף אם מאמינים לצביעות בלתי אופיינית זו המתבערת כביכול מהאחריות לכתוב, המגמה היא כלה של הסופר, והמגמה היא שטנית ואנוסי הכל. והדילאמה נשארת: בגינו יקראו את הספר השליילי הזה ואולי יזדהו עם הגבור שהופך לבכה משותק ממותו ומטה כתוצאה של מלחמות "ההם" - ההורים, הצירונים.... מה עשוי להיות חומר החסון הנגדי?

השאננות מתחילה כאן

מצב השמירה הגיע לשפל שאומר דרשני. אפשר למעון שהמחליף לאחראי לרטימת השמירה עשה תוך זמן קצר בלגן ודיסה ועיסה ובלבול שרק באגדות האלילים היוונים עשה אליל שכור כדוגמתו, אבל אין זה משחרף את החבר הפשוט המבצע מאחראיות לעצם השמירה. היו מקרים של חברים שברשמו לשמירה פעמים, שלש ואף ארבע פעמים במשך כשבוע ימים והיו אלה שגישתם היתה "בעשה ובשמע" והיו כאלה שהתרשמו מלהיט הגשש החורר "אף אחד לא קם". כתוצאה נשאר שומר אחד בודד או המשיך מישהו בעוד שלש שעות שמירה. לא צריך להיות מומחה צבאי לדעת שהאויב מבצל את תקופת הריגעה, את בקורת התורפה ואת השאננות. מוטב שלא נחכה למעשה שמיר, בהריה או חס וחלילה מעלות.

11

(המשך בינינו לבין עצמנו)

מבט חינוכי אחורה בלי זעם

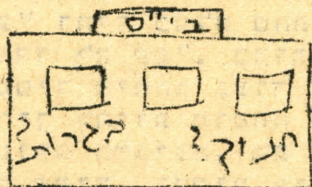
שואלים אותי חברי "אמר את האמת - אינך מתגעגע לבית הספר?" או בנוסח של צעירים (גרסא דרבי דן בן אמוץ) "זכרון שנשבר לך הצופציק מרכז חדר האכל במשק, חודשיים וחצי והיית רוצה להיות במעבדה שופר חומצה על עצמך או מנהל שיחה במועצת התלמידים?" על חדר האכל אכתב באריכות בהזדמנות אחרת (אולי בעוד חמישים שנה כשחלק גדול מקבוצנו יאכל בחדר האכל של מעלה), כאן אבסח להרהר על שבתיים כרכז חברת הילדים ב"עמק החולה" בתקופה שקורא פה ושם יעיין וישתכנע שבעיות החנוך בבתי-ספרינו אינן רק של למידה ושהן דורשות פתרון שאינן סובל דחוי.

במיוחד אחרי מלחמת יום הכפורים, אבל גם לפני, היה מרכז הכובד העיוני שאלות כגון:
מי אני? מה אני? מה אני עושה בארץ זו? בזכות מה אני טוען שיש לנו, ציבור חילוני בעיקר, זכות ולערבים אין? או שמא יש להם?

מה ביני לבין יהדות התפוצות?
מי אומר שיש שוריון בקבוץ היום? מי צריך את זה?
למה קוראים לבית ספרנו "בית חנוך"? איזה חנוך בותנים לנו?
איפה הדגש הקבוצי? אם עבודה צריכה חינוך מדוע נחשב האגף האגרו-מכני בבית הספר למקום בשביל ^{אלה} שלא הצליחו?

בהזדמנויות אחרות כתבתי על שיחות שהתנהלו על אודות המלחמה שהיתה. נסינו בדרכים שונות - בעזרת מרצים וימי עיון למצא תשובות לחלק מן השאלות שהתעוררו. כאן בתקלתי בעובדה מדהימה: היו הרבה מורים, חברי קבוצים, שלא היו מוכנים לומר על שעורים למען ימי עיון או שעות הרצאה שלא קשורים בתכנית הלימודים. הסיבה: לגבי מורים אלה הדבר החשוב היחיד הוא שהתלמיד יצא מבית החנוך עם תעודת בגרות ביד ואין הם מוכנים לומר על שעות הוראה שלהם כי "לא יספיקו חומר".

גישה זו יחד עם העובדה שרוב בני המסכים לא מקבלים שום חנוך רעיוני שחודר לעומק (ברוב המקומות חברת הילדים לא קיימת) והם מתחילים להרגיש בחור שקיים בחינם רק כשהם מתחילים להתכוון לבחינת "ידע עם" (לבגרות כמובן), מובילות אותי להסיק - ובודאי איני הראשון שאמר כך - שהמבוגרים שהם חברי קבוץ לא בותנים לבניהם שום סיבה להרגיש השתייכות לא לקבוץ, לא לארץ ישראל ולא לעם היהודי על בעיותיו.

בזכות מה אנחנו מצפים שדור ההמשך ימשיך בדרכנו? איזה מטען רוחני הורשנו להם? או שמא זו המציאות העגומה: חדלנו להאמין ביעודנו הקבוצי ולכן אין ביכולתנו למסר אף ניצוץ אחד מרעיונות האבות המייסדים; חדלנו להאמין שמדינה יהודית היא חיונית לקיום עם שסרב להעלם. וכל-כך בזנו לאלה ה"גלותיים" שהם "ציוני כסף" שבנינו לא מבינים מדוע מדינת ישראל צריכה לקלט אפילו עולי ברית המועצות. כך זרענו וכך נקצר עד שנשנה ונשתנה.....

(המשך בינינו לבין עצמנו)

על דא ועל הא

- הקיץ היה יפה. גם לעשרות הצעירים שבאו לעבוד אצלנו. וכשמתקרב הסתיו ותאריך הטיסה בחזרה מתקרב זולגות דמעות בעיני הבנות ולא רק מכבי שבארץ הכפור שזופן ייעלם. והבנים מתיחסים ברצינות להצעתו למקום קבוע ליד מכונת שטיפת הכלים ואומרים "אולי".

- באנגליה ראינו את הנסיך צ'רלס שהוא עדיין רוק ורן 25. הוא ציין שחיי המשפחה המלכותיים היו מאוד הדוקים ולכן כשהוא יתחתן הוא יחפש אשה שאתה, במקרה הטוב, יוכל להיות במשך חמישים שנה. כשנשאל איך הוא מתיחס לאפשרות שיתחתן עם אשה שלא שייכת לאצולה או למשפחה מלכותית הוא הגיב: "נשואין הם רציניים כל כך שלא אתן ללב לשלט על השכל בבחירת בת זוגי".

- הרדיו השמיע מבגידות מימי מלחמת העולם השנייה. השלישי בספטמבר הוא היום בו פרצה הגדולה במלחמות תבל. עברו 35 שנה מאז ולא היתה שנה שבה כל העולם שקט וחי בשלום: קוראה; ויאטנם; תימן; הודו-פקיסטן; ישראל-ערב..... ובכל זאת האנושות ממשיכה לקוות שמחר יהיה טוב יותר אף כי המדענים אומרים שהעולם במצב ב-8 דקות לפני הצות - שעת האפס של שואה גרעינית.

אריק.

* * * * *

האגודה הישראלית למנוע
עישון

מדוע מעשנים?

האם אתה רוצה לעשן?

ושמא אתה מוכרח לעשן?

האם העישון זוהי התמכרות או הרגל בלבד?

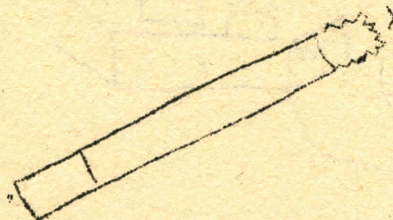
תשובות לשאלות אלה ואחרות הקטורות בנושא העישון
תקבלו במפגש מיוחד

שיתקיים ביום חמישי 19.9.74

בשעה 9.00 בערב בחדר האוכל

כל החברים מוזמנים.

שושנה.

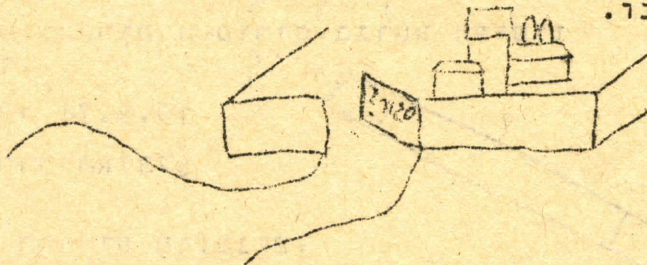
כמה מילים על חברים לא יהודים

א. כשדברים בנושא כזה, עלינו להזהר מאד משום שהוא עדין, הן במישור האישי והן במישור החברתי.
אני רוצה לגעת באספקט שבראה לי משום מה שהוא מוזנח, והוא הצד ההיסטורי של הענין, ויהיה זה יומרני ככל שיהיה.
ראשית, תרשו לי לקבוע קביעה שכולה שלי אך אני יודע שאני שותף בה להרבה חברים: הקיבוץ הוא תבונה חברתית שהוקמה על-ידי פלגים יהודים סוציאליסטים שביססו את התאים החברתיים שהקימו על יסודות של שוויון ושיתוף, או קומונה בלעז, כתשובה לעולם מעוות שצולק בשתי מלחמות עולם, ובו הם קצו.
עכשיו בואו-באמר שהם, זה אתם, אבות הישוב ומקימיו, נביתם חברה לתפארת. איך שרתם אז.... "עולם ישן עדי היסוד וחרובה, מגב כפוף בפרוק העול..." ואולי עוד חלק מכם זוכר כמה מילים עד היום.
אך עם השנים, הלכו האידאליים והצהיבו, כמו ביר ישר, והקיבוץ הלך והתאבן במלחמה על קיומו שלו.
אפשר לומר שבמלחמתנו על רמת החשים יצא שכרנו בהפסדנו, כי חשפנו בטן רכה מדי להרבה תופעות מבוזות.

ב. מסקנות
בשום פנים אסור לנו להסתפק במה שנעשה עד כה. אסור לנו להתקיים כחברת ראווה לתיירים, אפילו לא בעיני עצמנו.
והדבר מכאיב ככל שיכאיב, מוטל עלינו לגדול ולהתרחב שמאות ואלפים יבואו אלינו. כן, אבל משום מה הם אינם באים.
אני לא רואה שאנחנו מתאמצים לעצור זרם ענקי של אנשים שזורים מהערים אל הקיבוצים, לכן נבזה את עצמנו - כיסוד שלקח על עצמו להדגים חברה טובה וצודקת יותר - אם נחליט לא לקבל חבר, ולא משום שאיננו מתאים, ולא משום שאיננו מסכים עם עקרונותינו, אלא משום שאיננו יהודים.

ג. טכנו של דבר
אם איננו רוצים להיות לאפיזודה חולפת - סתם תופעה שקרתה והיתה קיימת פרק זמן מסוים, קצר יחסית, על הקיבוץ להיות פתוח לקראת כל מי שמדצה להיות לפי עקרונותינו, ושאלנו מוצאים אותו ראוי לנו.

דודו.

סדור תחבורה

ימים א' - ה' שעה 7.30

יום ו' ושבט שעה 8.00

* * *

לכל החברים:

אלה שיש להם טקופיות הקשורות
לארועי תשל"ד מתבקשים למסור
אותן לאריה ותמר לקראת תכנית
ראש השנה

* * *

לכל הנהגים

אנו רוצים שוב להזכיר לחברים
שלכל הטנדורים ומכוניות פרטיות
של המשק יש מיצוי בחברת "מגור".

שרותי "מגור" כוללים:

- (1) תיקוני דרך והתנעות בקר ליד
הבית ובכל כבישי ישראל (להוציא
סיני והרצועה) 24 שעות ביממה.
- (2) גרירה מכל נקודה בישראל (להוציא
סיני והרצועה) לכל נקודה
בישראל במקרה של תקלה, או
אחרי תאונה.

כל זה מכוסה ע"י התשלום השנתי
של המיצוי. אין תשלום נוסף
(חוץ מערור חלקים חדשים לפי הצורך).

לכל אדם יש כרטיס מיצוי עם
מספר המיצוי והזהאות כיצד להתקשר
עם "מגור" בשעת הצורך. הכרטיס
צריך להמציא בתא יחד עם הרשיון
וכו'.

x x

עניני קליטה

חנה ישראלי, המוכרת לכולנו כחברת גרעין בח"ל שהיה אצלנו
משנת 1969 עד 1972 בקטה להתקבל כמועמדת להברות.
כשחנה סיימה את שרותה הצבאי היא עבדה כטכירה במל התעופה
ועוד המטיכה לבקר אותנו. לאחר מכן היא עברה לגור בנתניה
במוסד ילדים בתמכי סעד, שם עבדה במסירות עד שהחליטה סופית
שהיא רוצה להצטרף לקיבוץ כפר הנטיא.

* * * * *

כעת ו. הקליטה מבסה ללא הרבה הצלחה לחפש משפחות צעירות למשק.
הנעיה הגדולה ביותר היא של חוסר מקום בבתי הילדים המובע קבלת
רוב המשפחות בעלות ילדים קטנים הפורות אלינו.
לאחרונה בקרו כמה משפחות, רובן אנו רוצים להודות לאותם חברים
שטרחו, הן בזמן העבודה והן בשעות הפנאי, לקבל את פני האורחים,
לתת להם הרגשת בית והסבר על חיינו פה.

(עניני קליטה - המסך)

כמו כן אנו חברים מבקשים מכל ציבור כפוף הנשיא להצטרף ולעזור לנו בפעולות הסבר למועמדים ולעמיתים להיות מועמדים, העשויים להפוך ולהיות אף הם חברים מסורים.

ועדת הקליטה.

* * * * *

באגרת לפני טבוע הופיעו
כמה מאמרים אודות חוסר
השתתפות החברה בפעילות
במשק וכו' .
מענין לציון שבמוצאי שבת
- חולי בהשפעת המאמרים -
הופיעו באספה 31 בחורים
ו - 34 בחורות!!!

x x

דו"ח המפעל 1974

שבת אינפלציה כפי שהיתה השמה משפיעה על כל הפעולות וזוטה לעקם את התמונה הריאלית. כשמהירים עולים בכל הצדדים, הכסף מפסיד מערכו ויש צטיה להסתגור מהסכומים הגדולים ששומעים ושבעים רק מספרים הם.
יחד עם זאת, המזל שיוק לנו השנה. הזמנו המרי גלם בכמויות מספיקות להבטיח את הייצור העוסף תוך עליה מתמדת במחירים, כך שלא הפסדנו מהמצב הקשה של המרי גלם בעולם.
למרות המלחמה וגיוסם של יותר מ-30% של ס"ה העובדים, ז.א. בעצם יותר מ-40% של העובדים בייצור, היעילות של העבודה לא ירדה, להיפך. כתוצאה מפעולה בעזרת חברת הדסה מחיפה, היעילות במחלקת העיבוד עלתה ויכולנו לשלוח לשוק יותר תוצרת ממה שציפינו תיכף אחרי המלחמה.

כדאי לציון במיוחד את הרחבת היצוא. העולם צמח כצמח למוצרים שאנו מייצרים - ה"פיטנגים" והבורזים - שני מוצרים שקשורים בייצור הנפט ותוצרת משנה של הנפט. הלחץ עלינו לא רק מארה"ב אלא גם מאירופה, קנדה ודרום אמריקה שלא לדבר על הזמנות התחלתיות מדרום אפריקה ואוסטרליה, גדל והלך במשך השנה. למרות הודעתנו על זמן אספקה ארוך - לשעמים עד 9 חדשים - המשיכו להזמין, כך שהייצור מובטח לרוב השנה הבאה כבר.

גם ררוית החייבה את הייצוא השנה ומרכז הייצוא מקוה להגיע למיליון דולר תוך זמן די קצר.
אגב, קיבלנו קומפלימנטים על בציגינו בחו"ל, לבני והרולד, ששניהם הצליחו מאד בארצותיהם הטובות. בעל החברה שעמה הרולד עובד מסר לנו שהוא מוכן לעשות ממנו אפילו שותף.

(דו"ח תפעל 1974 - המשר)

מבחינה ארגונית פנימית, היו כמה שינויים חשובה. כפי שידוע, קיימת ועדת חברים של המפעל שתפקידה להבטיח ישיבות ענף קבועות, ולארגן אירועים שונים הן פנימיים של החברים והן יחד עם השכירים. הוועדה הראשונה של ציפורה, ג' ין ומאיר התחלפה עם אילזה, לבי והברי שפרובג אשר מארגנים את הפעולות.

עם גידול בייצור מצאנו שיש צורך למחלקה מיוחדת לתכנון ופיקוח על הייצור. לבי קיבל על עצמו את הארגון של המחלקה וגם ג'ו הצור הצטרף אליה. כבר רואים תוצאות חיוביות, הן בידע של המתרחש והן בשירות משופר שאנו בוחנים ללקוחותינו.

כוכבה וג'אק יצאו מהענף לתפקידים שונים במשק. מריון ושוש נכנסו למחלקת התמחיר. אפרים קיבל על עצמו את הריכוז של האלומיניום וזאב ניצן הצטרף למפעל גם במחלקת האלומיניום.

מדובר כבר מטר תקופה^ד ארוכה על שינוי השם של חברת ווסטר לשם עברי יותר. השם עכשיו הוא "הבונים ברזי תעשייה" ובאנגלית Habonim Industrial Valves. הבונים עצמה בשארת "הבונים מוצרי יציקה", אך הצלחנו סוף כל סוף לשכנע את רשם החברות שאין צורך בנקיות מופרזת בתרגום לאנגלית ולכן במקום Habonim Muzrei Yetzika, השם באנגלית יהיה: Habonim Cast Products.

יחד עם העבודה הנוספת אנו כמובן מבטיים גם להשרוב על העתיד. הגענו די קרוב למקסימום אפשרויות הפיתוח תוך המסגרת הנוכחית של מכונות וסיגורים. אמנם יש מקום לעוד אפשרות לנצל את המכונות על-ידי עבודה בשתי משמרות מלאות, אך לכך דרושים עובדים נוספים או מהמשק או שכירים. קשה למצוא שכירים היום אשר מוכנים לעבוד בערבים, והמצב במשק ידוע לחברים. לכן אנו מתכננים השקעה רצינית במכונות וסיגורים אוטומטיים אשר יאפשרו לנו להגדיל את הייצור בלי הצורך להוסיף מפעילים. כמובן ההצעה תובא בפני החברים לדיון ובאותו הזמן תהיה אפשרות לדון על מטרותינו ומגמותינו לגבי המפעל בעתיד. ס"ה כפי שהאנגלים הפלגמטיים נוהגים לומר: "אל לנו להתלונן".

מיכאל כ.

אנחנו משתתפים בצערו של
אירון קנטור Irwin
עם פטירת האם ז"ל

נדליק בר לזכרו של
חנן זרבי
9.9.50

נוכחים: מאיר, ראובן, ברור, יעל ש., אריה נו, ריבי, שמואל, אריה ב., טרמי.

1. בירור (בהשתתפותו של וילי) - עקב סכסוך בקשר ליציאתם של האולפן למיור וסידורי האוכל עבורם, הוצע שוילי יחזור בו ויאפשר סידור האוכל. כמו-כן הוצע שחבר המזכירות ישב עם וילי כדי לברר דרכים לשיפור תנאי העבודה באקונומיה, בעיקר בימי הקייץ והחגים.
2. יציאת בני סגרבית לש.ש.ש. (בהשתתפות כביבה) פנינה הביאה את רשימת הבנים היוצאים השנה, רובם לש.ש.ש. בגרעיני עודד, הנוער העובד והצופים. בתקבלה פנינה מהאיחוד שיציאתם תוקדם בחודש ז"א ל-1/10 כדי ליצור תקופה חפיפה של הבנים המתחילים ואלה המסיימים. בדיון הודגש מצב העבודה אצלנו. בתקופה זאת יהיה קשה במיוחד ולכן יש לבסות למצוא פשרה תוך התייחסות לכלל בן לחוד, ולא לקבוע תאריך אחיד לכל הקבוצה.
3. פעילות (בהשתתפות רחל) בתקבלה פניה מהאיחוד לגיוסה של רחל ליומיים בשבוע לעבודה בתחנה ליעוץ באילת-השחר. ו. כוח האדם דנה בפנינה ואישרה אותה. כמו-כן חברי המזכירות יש לציין שבשנה שעברה כבר החליטה האספה לאפשר יציאתה של רחל וההחלטה טרם מומשה.
4. יום הולדתו ה-100 של חיים ויצמן ז"ל הפדרציה הבריטית מתכוונת לציין את היום הזה ע"י הרצאה מפי אבא אבן, ופנתה למשק כמקום המתאים למאורע. הפרטים טרם עובדו ובתבקשו כרגע להביע את כוונותנו בלבד. כמו-כן, הפדרציה רוצה ליזום קשרים מחודשים עם יהדות בריטניה, דרך פעולת אימוץ של חוגים ציוניים ע"י משקים וכ"ב, ובישיבה האחרונה של הועדה המייעצת הוצע לפנות ולקבל הסכמת המשקים לרעיון. המזכירות התייחסה בחיוב ל-2 הנקודות שעליהן תימסר אינפורמציה באספה בשבת.
6. חופש (בהשתתפות מיכה)
 - א) התקיימה שיחה עם מיכה על בקשתו לצאת לחופש. הוצע לו לחשוב שנית בדרך בה יצא, בכוונה לעודדו ליציאה מסודרת לעבודה או לימודים שיכשירו אותו לעתיד.
 - ב) הוחלט לדחות את הדיון על בקשתה של רותי ל. לחופש עד שתהיה נוכחת בדיון.

6.9.74

דו"ח ישיבת ועדת המשק

בנוכחים: קולין, איזי, ראובן ג., יוסי כ., ריבי, שמואל, מיכאל כ. | יצחק ג., מיכאל ד.

מוזמנים: ג' ר. ר., אדי ב., אלק

1. רכישת כבשים

ג' ר. הציע לרכוש 50-60 כבשים, שאיות בהריון, ממסק רמת יוחנן שהיה מסק בעל עדר טוב. המטרה: להגדיל את העדר שלנו בהומר משובה ושלל יחורש ימי עבודה בוספים על מה שדרוש כיום. ההשקעה הדרושה היא כ-35.000 ל"י. מאחר ואין להשקעות כאלה מימון מתקציבי פיתוח, יש לחשב את ההוצאות לפי הריבית השולית, וירצא שאין רוח בצד השקעה זו כיום. לפי-כך סוכם לדחות את ההצעה.

2. בבית 16 יחידות שכון בעוריים

קבלנו הקצבה לבבית 16 יחידות בעוריים, וזאת לאחר ביטול התכנית של הקמת שכונה לבבי הבעוריים ע"י "מבני אשטרום". מסיבות פבימיות של משרד הסיכון וסולל בונה אי אפשר להפעיל את הבבית לבעוריים כעת אלא אם אנחנו בוכל להמציא לסולל בונה שטרות בטחון בסך -200.000 ל"י שיכוסו במועד יותר מאוחר ע"י משרד הסיכון. היות והקמת המבנים הוא צורך דחוף לנו, סוכם לתת לסולל בונה את שטרות הבטחון הנדרשים.

3. שכון למשפחת מסר

משפחת מסר, שהיא ברוכה ילדים, צריכה לעבור לשכון יותר מרווח. לפיכך סוכם שהם יעברו לשכון דה"ק ויש להתקין להם את החדר הנוסף דוגמת יתהמשפחות ברוכות הילדים שעברו לשכון ההוא.

קיימת בעיה של הקמת מבנה "בנה אסבסט" כי זאת עבודה בהיקף קטן מדי. סוכם לאתר את הבניה מיד, הן אם זה מבנה של "בנה אסבסט" והן אם זה יהיה חדש של בניה רגילה. הוטל על אלק לברר את האפשרויות הקיימות ולהכעיל את התחלת העבודה מיד.

4. מדרכות

יש צורך בבבית מדרכות לשכונות בהם אין מדרכות כלל, לטיכונות בהם קיימות מדרכות זמניות, ולמוסדות ביה"ס בהם צהרסו מדרכות ע"י השכפ"ץ. סוכם להקציב סך של -50.000 ל"י למדרכות ולבצע את מה שביתן לעשות בסכות זה לפי סדר עדיפויות של הצרכים. סכום זה, כמו הסכומים בסעיפים הקודמים, ירד מהשקעות תחל"ה.

5. גמדה

במסרה אינפורמציה על פגישה עם הנהלת גמדה-כור שדבה בעתיד המפעל. הוחלט לקיים פגישה עם מנהל החטיבה של כור ולהבהיר שאין אנחנו רואים אפשרות של המשך הפעילות של המפעל בתוך תחום המשק שלנו וכן אין אנחנו יכולים להמשיך לבהל את הייצור לאורך ימים. בבוסף עלינו להתיעץ פעם בוספת עם עו"ד רשף בכל הנוהן.

6. ביהול סניף תרובה בקרית שמונה
תרובה מחפסת מ"מ למנהל הסניף במגמה שהיא יחליף את המנהל הנוכחי
בנוא העת. הצענו את דוד לוי לתפקיד והצעתנו מתקבלת ע"י תרובה
והאזור. קיימת גמגום בעיה של רכב, כי העבודה בסניף מתחילה בשעה
4.00 בבוקר. בראית לבו אפשרות להתגבר על בעיה זו ע"י רכישת
רכב קטן משומש כאשר תרובה משלמת לבו עבור שימושו. לצרכי העבודה.
סוכס להביא את הענין של הרכב לדיון עקרוני למזכירות.

7. הכרת משרד הבטחון במערכת בטחונות למשקנו
המאמצים הרבים שהטקענו כדי לזכות בהקרת מ. הבטחון בצורך במערכת
בשבילנו (ז.א. שמשד הבטחון ישא בהוצאות הקמת המערכת) בשאו
פרי וקבלנו אישור בכתב על כך. המערכת תכלול את הגדר, התאורה
מסביבו, כביש אספלט, מערכת כריזה ומכשירי קשר. סוכס להביע את
תודתנו בכתב לאלה שעזרו לנו בהשגת האישור המיוחל.

8. פרויקט הבנייה על הרכס
קבלנו מכתב אישור רשמי מאת המגבית המאוחדת באנגליה, על
הקצבה של 200.000 ל"שטרלינג להקמת הפרויקט בשמו של י. אדוארד
זיו. הכסף יסוחרר במשך שנתיים ולפי פרוצדורות מבוקרות. סוכס
להתחיל מיד בהליכי התכנון הפיזי של השטח והבנייה.

9. כנס כלכלי באיחוד
במסרה אינפורמציה מאת איזי וטמוראל על כנס שהם השתתפו בו לפני
כמה ימים. המידע שהתקבל על תוזזיות כלכליות לשנה הקרובה היה
קודר למדי ועל כל המשקים להתאמץ ולהשקיע מחשבה רבה ותכנון,
כדי לשמור על רווחיות מינימלית בענפי החקלאות. במיוחד הודגשה
מצוקת הממון הנזיל והזהירות שיש לנהוג לגבי השקעות שאין להם
ממון של תקציבי פתוח ממסלתיים.

* * * * *

14.9.74

לקראת האספה

1. בחירות ר. המשק
ר. המיזורים מציעה את החברים הבאים לוועדה:
איבן, רות ג., אורי ש., יוסי כ. (לקדנציה שניה) | קוליו (כנ"ל).
אלה בבוסף למרכז המשק, מזכיר, גזבר, תמחירן, מנהלת חשבונות
ומנהל המפעל.

2. מענק עזיבה לבנים
בנסיון לפתור הן את בעיית העזרה לבן העוזב, והן את שאלת בנים
היוצאים להופשה ארוכה ללא אמצעים, המזכירות מציעה את ההצעות
שנדפסו לפני שבוע ושמוססות על הצפיה שהבן יחזור למשק לשנה
אחרי שירותו בצה"ל, ושכל משכורתו בתקופת שרות קבע תועבר למשק.

שנה טובה

ר א ש ה ש נ ה ח ש ל " ה

הדלקת נרות

בחדש השביעי
באחד לחודש
יהיה לכם שבתון
זכרון תרועה מקרא קודש
כל מלאכת עבודה לא תעשו

אמר ר' אבא: בראש השנה גברא אדם ועמד בדין לפני ריבונו-של-
עולם ושב בחשובה וקיבלו הקדוש-ברוך-הוא. אמר לו: אתה תהיה
סימן לבניך לדורי-דורות: ביום זה עומדים בדין, ואם ישובון
אני אקבל אותם ואקום מכסא הדין ואשב על כסא הרחמים וארחם עליהם.
(זוהר חלק ג')

יעלה תחנונו מערב ויבוא שועתנו מבקר
ויראה רנונו עד ערב.

יעלה שירתנו מערב ויבוא הגיגנו מבקר
ויראה רקודנו עד ערב.

תקעו בחודש שופר
בכסה ליום חגנו
כי חוק לישראל הוא
משפט לאלהי יעקב

תקיעה שופר: תקיעה, שברים, תרועה, תקיעה.

ה ל ל ו י ה -
הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו:
הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור:
הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועגב:
הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
כל הנשמה תהלל יה - ה ל ל ו י ה:

ש י ר:

שנה טובה

מקריאת התורה לראש השנה:

בראשית כ"ב / ט"ו - י"ט

ויקרא מלאך ה' אל אברהם שנית מן השמים
ויאמר בי נשבעתי נאם ה'
כי יען אשר עשית את הדבר הזה
ולא חשכת את בנך את יחידך
כי ברך אברכך והרבה ארבה
את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים
וירש זרעך את שער איביו
והתברכו בזרעך כל גויי הארץ
עקב אשר שמעת בקלי
וישב אברהם אל נעריו
ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע
וישב אברהם בבאר שבע

שיר:

מ ז ר ה י ש ר א ל י ק ב צ נ ו
ו ש מ ר ו כ ר ו ע ה ע ד ר ו

קדוש לראש השנה:

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן
ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם
אשר בחר בנו מכל עם
ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו
ותתן לנו ה' אלהינו את יום הזכרון הזה
יום תרועה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים
כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים
ודברך אמת וקים לעד
ברוך אתה ה' מלך על כל הארץ
מקדש ישראל ויום הזכרון

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם
שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה

ל ח י י ם !

שנה טובה

שיר

שנה חלפה, שנה באה,
אני כפי ארימה;
שנה טובה לך, אבא,
שנה טובה לך, אמא!
שנה טובה . . .

שנה טובה לכל עמל
בניר וגם במלט;
שנה טובה ומתוקה
לכל ילדה וילד.
שנה טובה . . .

ברכות לשנה החדשה מפי המזכירה

תכלה שנה וקללותיה ותחל שנה וברכותיה
יהיה רצון שתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה

טובלים תפוח בדבש

שנה טובה ומתוקה

לשנה טובה תכתבו

שנה טובה

ש י ר י ם ל ר א ש ה ש נ ה

ישמחו השמים

ישמחו השמים
ותגל הארץ,
ירעם הים ומלואו.

שחקי שחקי

שחקי שחקי על החלומות
זו אני החולם שח,
שחקי כי באדם אאמין
כי עודני מאמין בך . . .
כי עוד נפשי דרור שואפת
לא מכרתיה לעגל פז,
כי עוד אאמין גם באדם
גם ברוחו, רוח עז . . .

דוגית נוסעת

דוגית נוסעת מפרשיה שנים
ומלחיה נרדמו כולם,
רוח נושבת על פני המים,
ילד פוסע על החוף דומם . . .
ילד פעוט הוא ועגום עינים,
שוטפים המים למרחק אין סוף.
אם לא יעוררו כל מלחיה,
איכה תגיע הדוגית לחוף?

שירת הקציר

נפל נפלה תוך השדה
שירת קוצרים האדירה,
השבלים המוזהבות
פורעות, הורסות עם השירה.
אספו ברכת ה'
מן ההר ומן הגיא
מלאו מלאו את הגרנות,
ברכה, ברכה, ברכה לרב שנים.

אלה חמדה לבי

אלה חמדה לבי,
חוסה נא ואל נא תחעלם . . .

השיבנו אליך

השיבנו אליך ונשובה,
חדש ימינו כקדם.

וטהר לבנו

וטהר לבנו לעבדך באמת.

שיר העבודה

כחול ים המים
נאוה ירושלים,
אורים השמים
על נגב וגליל.
השמש, אורי לנו, אורי!
המחרשה, עברי עברי!
חרשי בתלם וחרזי
עד לילה-ליל יאפיל.
שיר, שיר, עלה נא,
בפטישים נגן, נגנה,
המחרשות רננה,
השיר לא תם, הוא רק מתחיל.

שיר העמק

באה מנוחה ליגע
ומרגע לעמל,
לילה חור משחרע
על שדות עמק יזרעאל,
טל מלמטה ולבנה מעל,
מבית אלפא עד נהלל.
מה, מה לילה מליל?
דממה ביזרעאל,
נומה, עמק, ארץ תפארת,
אנו לך משמרת . . .
ים הדגן מתנועע
שיר העדר מצלצל.
זוהי ארצי ושדותיה,
זהו עמק יזרעאל!
תבורך, ארצי, ותתהלל
מבית אלפא עד נהלל.
מה, מה לילה מליל? . . .

סוכנוני

סוכנוני, להט אש בוערת,
רקדו לי שיר יחיד!
זה הזמר, זה ואין אחר עוד,
אין אחר עוד לתמיד!
טוב, הזמר עד אין סוף,
לא יתם, לא יחלוף,
בלבנו הקודח
מתלמים ומירח,
לילה, לילה, לילה ובשקט,
מחלקת המחול.

ל מ נ צ ח

למנצח שיר מזמור
הריעו לה' כל הארץ . . .
יקום ה' יפוצו אויביו,
וינוסו משנאיו מפניו.
למנצח . . .
לא, לא ינום, ולא יישן
שומר ישראל, ישראל.
למנצח . . .

דוד מלך ישראל

דוד מלך ישראל
חי, חי, וקים!

רד הלילה

רד הלילה, רב שירנו, הבוקע לשמים,
שובי, שובי הורתנו מחודשת שבעתים.
שובי, שובי ונסב, כי דרכנו אין לה סוף,
כי עוד נמשכת השלשלת.
כי לבנו לב אחד, מעולם ועדי עד,
כי עוד נמשכת השלשלת.

בשנה הבאה

בשנה הבאה נשב על המרפסת
ונספר צפורים נודדות.
ילדים בחופשה ישחקו תופסת
בין הבית ובין החולות.
עוד תראה, עוד תראה, כמה טוב יהיה
בשנה, בשנה הבאה . . .
בשנה הבאה נפרש כפות ידיים
מול האור הניגר הלבן.
אנפה לבנה תפרש באור כנפיים
והשמש תזרח בתוכן.
עוד תראה . . .

זכור זבחי צדק

זכור זבחי צדק בטחו בה'
רבים אומרים: מי יראנו טוב.

אל גנת אגוז

אל גנת אגוז ירדתי
לראות באבי הנחל,
לראות הפרחה הגפן,
הנצו הרימונים.

ערב של שושנים

ערב של שושנים
נצא נא אל הבסתן,
מור בשמים ולבונה
לרגלך מפתן.
לילה יורד לאט
ורוח שושן נושבה,
הבה אלחש לך שיר בלאט
זמר של אהבה.

ש א נ ו

שאנו, שאנו, למדבר שאנו . . .
למדבר, שאנו על
דבשות גמלים,
על צואריהם מצלצלים
פעמונים קטנים.
שאנו, שאנו, למדבר שאנו.

ויהודה לעולם תשב

ויהודה לעולם תשב,
וירושלים לדור ודור.

יבנה בית המקדש

יבנה בית המקדש
במהרה בימינו.

עץ הרימון

עץ הרימון נתן ריחו
מיס המלח עד יריחו,
שב חומתי גדודך מנדוד
שב תמתי דודך מדוד.
אוצרות אופיר וצרי גלעד,
רכב מצרים שללתי לך בת,
אלף הזמר אתלה לך מגן,
מן היאור עד הירדן.

שנה טובה

שיר:

הימים חולפים, שנה עוברת,
ורק המנגינה, תמיד נשארת.

מהפסרת ראש השנה

ירמיהו ל"א/ט"ו - י"ט

כה אמר ה' מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה
כי יש שכר לפעלתך נאם ה' ושבו מארץ אויב
ויש תקוה לאחריתך נאם ה'
ושבו בנים לגבולם
שמוע שמעתי אפרים מתנודד
יסרתני ואוסר כעגל לא למד
השבני ואשובה כי אתה ה' אלהי
כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך
בשתי וגם נכלמתי
כי נשאתי חרפת נעורי
הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים
כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד
על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם ה'

הבן יקיר לי אפרים

אם ילד שעשועים

שנה טובה

הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב
שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל
תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו
כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב

תקיעה - שברים - תקיעה

לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדחתם
צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו
לך זרוע עם גבורה תעז ידך תרום ימיןך
צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך
אשרי העם ידעי תרועה ה' באור פניך יהלכון

תקיעה - תרועה - תקיעה

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס לקבץ גלויותינו
וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ
והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך
בשמחת עולם

תקיעה - שברים - תרועה - תקיעה גדולה

עושה שלום במרומיו
הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל
ואמרו, אמרו אמן!

שיר:

יעשה שלום, יעשה שלום,
שלום עלינו ועל כל ישראל,

יעשה שלום, יעשה שלום,
שלום עלינו ועל כל ישראל.

שנה טובה

רבי אלימלך היה מתפלל כך:

חשמרנו מן הפניות והגאורות,
מן הכעס והקפדנות והעצבות
והרכילות ושאר מידות רעות.
ותצילנו מקנאת איש מרעהו,
ולא תעלה קנאת אדם על לבנו
ולא קנאתם על אחריים.
אדרכא, תן בלבנו שנראה כל אחד
מעלת חברינו ולא חסרונם,
ושנדבר כל אחד את חברו
בדרך הישר
והרצוי לפניך

ולא תעלה שום שנאה
מאחד על חברו, חלילה,
ותחזק אותנו באהבה אליך,
שיהיה הכל נחת-רוח.

אמן, כן יהי רצון.

ש י ר: אמר רבי עקיבא: ואהבת לרעך כמוך
זה כלל גדול בתורה

שנה טובה

על המשק והיצירה מפי מרכז המשק

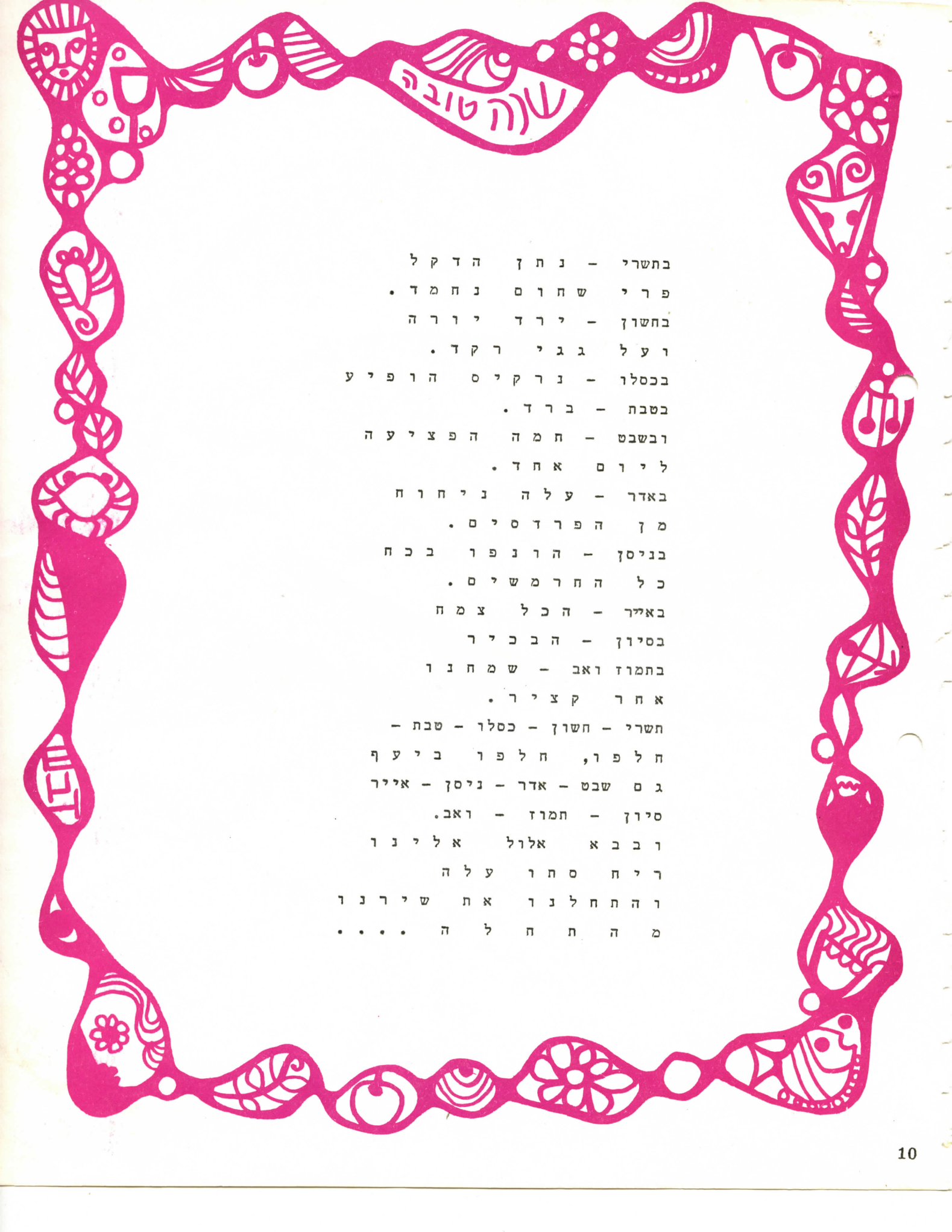
וכך היתה תפילתו של כהן גדול
בצאתו מבית קדש הקדשים:

יהי רצון שתהיה השנה הזאת
הבאה עלינו ועל עמך בית ישראל:

שנת אסס,
שנת ברכה,
שנת גזרות טובות,
שנת דגן תירוש ויצהר,
שנת דוחה והצלחה,
שנת חיים טובים,
שנה טלולה וגשומה,
שנה ימתיקו מגדים תנובתם,
שנת לחמנו ומימנו תברך,
שנת שובע ושנת עונג,
שנת פרי בסננו ופרי אדמתנו -

ת ב ר כ ,

שנת קמינו חכריע,
שנת שלום ושלוחה,
שנת תולכנו קוממיות לארצנו,
שנה שלא יצטרכו עמך ישראל
זה לזה ולא לעם אחר בתוך
ברכה במעשי ידיהם.

שנה טובה

בתשרי - נתן הדקל
פרי שחום נחמד.
בחשוון - ירד יורה
ועל גבי רקד.
בכסלו - נרקיס הופיע
בשבט - ברד.
ובשבט - תמה הפציעה
ליום אחד.
באדר - עלה ניוח
מן הפרדסים.
בניסן - הונפו בכח
כל החרמשים.
באייר - הכל צמח
בסיון - הבכיר
בתמוז ואב - שמחנו
אחר קציר.
חשרי - חשוון - כסלו - שבט -
חלפו, חלפו ביעף
גם שבט - אדר - ניסן - אייר
סיון - תמוז - ואב.
ובבא אלול אלינו
ריח סחו עליה
והתחלנו את שירנו
מהתחלה...